

sygn. akt: I C 330/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 14 listopada 2012 roku

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Marek Tęcza

Protokolant Aneta Adamowicz

po rozpoznaniu w dniu 07 listopada 2012 roku

w Z.

sprawy z powództwa ***M. Ł.***

przeciwko ***Towarzystwu (...) S.A. w W.***

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej ***Towarzystwa (...) S.A. w W.*** na rzecz powoda ***M. Ł.*** kwotę ***13.536,63 zł*** (trzydzieści tysięcy pięćset trzydzieści sześć złotych i sześćdziesiąt trzy grosze) z ustawowymi odsetkami liczonymi od 13 marca 2012 roku do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę ***343,40 zł*** (trzysta czterdzieści trzy złote i czterdzieści groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

sygn. akt: I C 330/12

UZASADNIENIE

Powód M. Ł. w dniu 13 marca 2012 roku wystąpił z powództwem przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 31.593,83 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według obowiązujących przepisów. W uzasadnieniu wskazał, że zawarł ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia budynku mieszkalnego oraz mienia ruchomego stanowiącego wyposażenie budynku. Umowa została zawarta 07 stycznia 2010 roku na okres dwunastu miesięcy i obejmowała odpowiedzialność ubezpieczyciela za utratę i zniszczenie mienia ruchomego z tytułu zdarzeń losowych, w tym w szczególności w wyniku powodzi. W dniu 25 czerwca 2010 roku powód wraz z żoną przenieśli własność nieruchomości na S. C., jednak zawarli umowę użyczenia tego budynku, na mocy której do 31 stycznia 2011 roku mieli zajmować budynek wraz ze stanowiącymi ich własność pozostawionymi tam ruchomościami. W dniu 07 sierpnia 2010 roku dom z wyposażeniem został zniszczony w wyniku powodzi. Wiele ruchomości powoda i jego rodziny zostało porwanych przez nurt rzeki, inne zostały doszczętnie zniszczone i nadawały się tylko do wyrzucenia. W dniu 09 sierpnia 2010 roku powód zgłosił szkodę ubezpieczycielowi, po kilku dniach przybył na miejsce przedstawiciel ubezpieczyciela, któremu powód udzielił wszystkich informacji, sporządził zestawienie szkody i udostępnił wszystkie posiadane dokumenty konieczne do likwidacji szkody. Strona pozwana decyzją z 04 stycznia 2011 roku odmówiła wypłaty odszkodowania za niektóre środki ruchome zwykle i sprzęt elektroniczny uzasadniając to brakiem udokumentowania zniszczonego mienia oraz

brakiem prawa własności do tych sprzętów. Tytułem odszkodowania strona pozwana wypłaciła w dniu 06 stycznia 2011 roku kwotę 14.060, zł.

Powód jako podstawę roszczenia wskazał art. 361 § 1 i § 2 kc w związku z art. 805 § 1 i następne kc. Wartość zniszczonego mienia ocenił na ponad 40.000, zł a więc na kwotę przewyższającą sumę ubezpieczenia. Na podstawie postanowień ogólnych warunków ubezpieczenia odszkodowanie winno być wypłacone według wartości kosztów nabycia nowego przedmiotu tego samego lub podobnego rodzaju, tej samej lub zbliżonej marki, przy uwzględnieniu średnich cen rynkowych obowiązujących na danym terenie. Jako składniki dochodzonej kwoty powód wskazał sumę ubezpieczenia pomniejszoną o wypłacone odszkodowanie (14.060, zł), powiększoną z kolei o skapitalizowane odsetki za poszczególne okresy. W toku postępowania podtrzymał swoje stanowisko oraz wskazał, że zarzut braku legitymacji nie był podnoszony w toku postępowania likwidacyjnego, które zakończyło się częściową wypłatą odszkodowania, a ponadto nie wskazano żadnego dowodu, który uzasadniłby ten zarzut.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska zarzuciła brak legitymacji procesowej powoda, bowiem z treści polisy wynika, że dochodzone roszczenie z umowy ubezpieczenia jest objęte cesją na rzecz (...) Banku (...) S.A. w W.. Ponadto odnosząc się do wysokości roszczenia ubezpieczyciel oświadczył, że w toku postępowania likwidacyjnego, za pośrednictwem rzeczoznawców zewnętrznych, dokonał oględzin i wyceny szkody w oparciu o dokumenty przedstawione przez powoda i w oparciu o nie wypłacił kwotę 14.060, zł. Zdaniem strony pozwanej powód nie wykazał, mając na uwadze treść umowy i ogólnych warunków ubezpieczenia, aby poniósł szkodę przekraczającą wysokość wypłaconego odszkodowania. Ponadto żądanie odsetkowe od dnia 10 września 2010 roku nie znajduje uzasadnienia bowiem powód dopiero później dostarczył wszystkie niezbędne dokumenty precyzujące żądania i umożliwiające wycenę szkody. W toku postępowania strona pozwana podtrzymała swoje twierdzenia i wnioski.

W toku postępowania Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 07 stycznia 2010 roku M. Ł. zawarł z Towarzystwem (...) S.A. w W. umowę ubezpieczenia domu jednorodzinnego, znajdującego się w B. przy ul. (...), na kwotę 300.000, zł ruchomości domowych zwykłych na kwotę 30.000, zł oraz ruchomości domowych elektronicznych na kwotę 10.000, zł. Ochroną ubezpieczeniową objęto okres od 10 stycznia 2010 roku do 09 stycznia 2011 roku.

dowód: kopia cesji polisy nr (...) z 07 stycznia 2010 roku k. 11, ogólne warunki ubezpieczenia W. Dom Komfort+ wraz z normami stopnia zużycia rocznego przedmiotów k. 23-78, 135-145, okoliczność bezsporna;

W dniu 25 czerwca 2010 roku A. Ł. (1) i M. Ł. zawarli z M. C. umowę sprzedaży prawa użytkowania wieczystego działki gruntu nr (...) o powierzchni 758 m² położonej w B. oraz prawa własności posadowionych na tej działce budynku mieszkalnego i garażu stanowiących odrębny od działki przedmiot własności. Prawa z umowy ubezpieczenia domu jednorodzinnego nie zostały przeniesione na M. C., w związku z czym stosunek ubezpieczenia tego domu wygasł z chwilą przejścia prawa użytkowania wieczystego działki oraz prawa własności posadowionych na tej działce budynków na nabywczynię nieruchomości. Umowa sprzedaży z dnia 25 czerwca 2010 roku nie obejmowała rzeczy ruchomych znajdujących się w budynku, w tym umeblowania. Tego samego dnia, po zawarciu umowy sprzedaży M. C. zawarła z M. Ł. i A. Ł. (1) umowę użyczenia budynku w B. przy ul. (...), w § 4 punkcie 2 umowy zawarto stwierdzenie, że wszystkie przedmioty ruchome znajdujące się w nieruchomości należą do małżonków A. i M. Ł.. Umowa została zawarta do dnia 31 stycznia 2011 roku.

dowód: odpis aktu notarialnego z 25 czerwca 2010 roku rep. A nr 2548/2010 k. 13-16, umowa użyczenia z 25 czerwca 2010 roku k. 17-18, zeznania świadka M. C. k. 154, zeznania świadka A. Ł. (1) k. 154verte-155, zeznania powoda k. 156;

W dniu 07 sierpnia 2010 roku znaczny obszar B., w tym budynek przy ul. (...), uległ zalaniu w wyniku wystąpienia z brzegów potoku M.. Woda zalała piwnicę budynku przy ul. (...) oraz parter. W wyniku działania wody zniszczeniu uległa znaczna część ruchomości stanowiących własność M. Ł. i jego rodziny. Uległy zniszczeniu lub zostały porwane

przez wodę znajdujące się w pomieszczeniach budynku dwie pralki firmy (...) i firmy (...), dwie lodówko-zamrażarki, w tym jedna firmy (...), odkurzacz, meble kuchenne w piwnicy oraz na parterze budynku, suszarka do owoców, suszarka do obuwia oraz do ubrań, zmywarka W., kuchenka z piekarnikiem W., sokowirówka, robot kuchenny, termomix, frytkownica, toster, gofrownica, ekspres ciśnieniowy K., szafa ubraniowa, sześć krzeseł I., komplet wypoczynkowy skórzany, aparat fotograficzny N. d80 wraz z teleobiektywem, telewizor 42-calowy P., kino domowe, dekodery cyfrowe, kamera oraz cb radio (...).

dowód: zgłoszenie szkody z 07 sierpnia 2010 roku k. 92-97, zgłoszenie szkody z 24 sierpnia 2010 roku wraz z rachunkiem strat k. 102-106, kopia protokołu likwidacji szkody w budynku k. 98-101, rachunek strat zweryfikowany przez stronę pozwaną k. 109-110, raport z postępowania wyjaśniającego i protokoły z wywiadu przeprowadzonego 05 listopada 2010 roku w aktach szkodowych, dokumentacja zdjęciowa w aktach szkodowych, pismo strony pozwanej z 04 stycznia 2011 roku k. 21-22, ogólne warunki ubezpieczenia W. Dom Komfort+ wraz z normami stopnia zużycia rocznego przedmiotów k. 23-78, 135-145; umowa użyczenia z 25 czerwca 2010 roku k. 17-18, zeznania świadka M. C. k. 154, zeznania świadka A. Ł. (1) k. 154-155, zeznania świadka S. Ł. k. 155, zeznania powoda k. 156;

W dniu 09 sierpnia 2010 roku M. Ł. zgłosił szkodę ubezpieczycielowi, a 24 sierpnia 2010 roku przedłożył spis utraconych i zniszczonych ruchomości. Jednak po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania za zalanie budynku uzasadniając, że nie stanowił on w chwili powodzi własności powoda. Ponadto odmówił wypłaty odszkodowania za ruchomości elektroniczne, bowiem nie zostały zgłoszone w chwili oględzin. Jednak na podstawie decyzji z 04 stycznia 2011 roku wypłacił odszkodowanie za ruchomości domowe zwykle w kwocie 14.060, zł.

dowód: zgłoszenie szkody z 07 sierpnia 2010 roku k. 92-97, zgłoszenie szkody z 24 sierpnia 2010 roku wraz z rachunkiem strat k. 102-106, kopia protokołu likwidacji szkody w budynku k. 98-101, rachunek strat zweryfikowany przez stronę pozwaną k. 109-110, raport z postępowania wyjaśniającego i protokoły z wywiadu przeprowadzonego 05 listopada 2010 roku w aktach szkodowych, pismo strony pozwanej z 22 października 2010 roku k. 19-20, pismo strony pozwanej z 04 stycznia 2011 roku k. 21-22;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako uzasadnione, co do zasady należało uwzględnić, oddalając ponad wysokość świadczenia odpowiadającego ustalonej szkodzie wraz ze skapitalizowanymi odsetkami.

Podstawę materialną roszczenia powoda, stanowił przepis art. 805 kc, który zawiera ogólną definicję umowy ubezpieczenia. Zgodnie z jego treścią ubezpieczający zobowiązuje się opłacić składkę, a zakład ubezpieczeń spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, to jest zdarzenia losowego. Wobec tego, że przepisy kodeksu cywilnego ani ustawy ubezpieczeniowej nie regulują szczegółowo całokształtu kwestii związanych z ubezpieczeniem w każdym z jego rodzajów, dlatego też szczegółowe postanowienia dotyczące konkretnego ubezpieczenia ustalane są w ogólnych warunkach ubezpieczenia. Świadczenie zakładu ubezpieczeń polega na zapłacie – przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Zakres odszkodowania precyzuje umowa stron, w tym postanowienia ogólnych warunków dobrowolnego ubezpieczenia, które należy traktować jako część umowy.

Szkoda powstaje w chwili zdarzenia objętego odpowiedzialnością ubezpieczyciela i podlega naprawieniu według zasad określonych w art. 363 kc, a w wypadku odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń – według zasad określonych w § 2 tego przepisu. Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje w chwili wystąpienia szkody, odszkodowanie ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę, istniejący od chwili wyrządzenia szkody do czasu, gdy zobowiązany wypłaci poszkodowanemu sumę pieniężną odpowiadającą szkodzie.

W przedmiotowej sprawie powód zawarł z Towarzystwem (...) S.A. w W. umowę ubezpieczenia W. Dom Komfort (polisa nr (...)), z okresem ubezpieczenia od 10 stycznia 2010 roku do 09 stycznia 2011 roku. Okoliczność ta była

bezporna, a ponadto wykazana cesją na rzecz (...) Banku (...) S.A. w W. i pismem tego banku z 15 października 2010 roku (k. 119). Poza sporem była również suma ubezpieczenia, czyli domu jednorodzinnego na kwotę 300.000, zł ruchomości domowych zwykłych na kwotę 30.000, zł oraz ruchomości domowych elektronicznych na kwotę 10.000, zł, jak również fakt że powód uiszczył składkę i strona pozwana objęła przedmioty ubezpieczenia ochroną ubezpieczeniową. Bezspornym była również okoliczność, że prawa z umowy ubezpieczenia domu jednorodzinnego przy ul. (...) w B. nie zostały przeniesione na M. C. i stosunek ubezpieczenia tego budynku wygasł, zgodnie z treścią § 13 pkt 9 ogólnych warunków ubezpieczenia W. Dom Komfort+, z dniem 25 czerwca 2010 roku czyli z dniem zawarcia umowy sprzedaży prawa użytkowania wieczystego działki gruntu nr (...) położonej w B. oraz prawa własności posadowionych na tej działce budynków mieszkalnego i garażu, stanowiących odrębny od działki przedmiot własności. Te twierdzenia strony pozwanej, wywiedzione z powołanych wyżej ogólnych warunków ubezpieczenia, zostały potwierdzone zgodnymi zeznaniami świadka M. C. jak i powoda M. Ł.. Ponadto obie strony zgodnie uznały, że powód z 07 sierpnia 2010 roku była przewidzianym w umowie i ogólnych warunkach ubezpieczenia wypadkiem powodującym odpowiedzialność strony pozwanej za szkodę.

Strona pozwana podnosiła zarzut braku legitymacji procesowej powoda ponieważ z załączonej do pozwu polisy wynikało, iż dochodzone roszczenie z umowy ubezpieczenia objęte jest cesją na rzecz (...) Banku (...) S.A. w W.. Jednak pismo tego banku z 15 października 2010 roku wykazało, że powód jest uprawniony do dochodzenia odszkodowania wynikającego z polisy nr (...) do kwoty 100.000, zł ponadto strona pozwana prowadząc wcześniej postępowanie likwidacyjne wypłaciła bezpośrednio do rąk powoda kwotę 14.060, zł.

Podstawową sporną kwestią w przedmiotowej sprawie była okoliczność czy mimo sprzedaży domu ruchomości, znajdujące się w tym domu, wciąż były objęte ochroną ubezpieczeniową. Jak wskazano wyżej strona pozwana podnosiła, że powód w chwili powodzi nie był właścicielem części rzeczy ujętych w przedstawionym przez niego zestawieniu zniszczonych ruchomości, a ponadto nie wykazał aby w dacie szkody wszystkie znajdowały się w budynku. Co prawda § 16 ogólnych warunków ubezpieczenia nakłada na ubezpieczonego obowiązek udokumentowania posiadania utraconych przedmiotów poprzez przedstawienie dowodów zakupu, gwarancji, instrukcji obsługi, opakowań itp., jednak wobec tak niszczącej fali powodziowej, jaka przeszła przez B., która nie tylko zniszczyła dokumentację, ale jeszcze porwała sam sprzęt i inne ruchomości, sprzecznym z zasadami współzycia społecznego byłoby odmawianie ubezpieczonemu możliwości wykazania tych okoliczności innymi środkami dowodowymi. Dlatego w toku postępowania sąd ustalił, że wszystkie przedmioty ujęte w zestawieniu (k. 12), z wyjątkiem kotła olejowego oraz zestawu audio stanowiły własność powoda i jego rodziny i znajdowały się dniu powodzi w budynku przy ul. (...). Ustalenia te sąd poczynił w oparciu o zgodne w tym zakresie zeznania świadków M. C., A. Ł. (1) i S. Ł. oraz powoda M. Ł., którzy zgodnie zeznali, że wszystkie rzeczy ruchome w budynku stanowiły własność powoda i jego rodziny. Zeznania te pokrywały się co do wszystkich szczegółów, w tym kwestii mebli kuchennych, które ostatecznie przed zawarciem umowy sprzedaży w formie aktu notarialnego zgodnie zostały uznane za własność M. Ł., a ponadto znalazły potwierdzenie w zawartej w dniu 25 czerwca 2010 roku umowie użyczenia budynku, która w § 4 punkcie 2 zawiera stwierdzenie, że wszystkie przedmioty ruchome znajdujące się w nieruchomości należą do małżonków A. i M. Ł.. Ponadto meble kuchenne na parterze budynku, pralka D., pralka H., lodówkozamrażarka A., skórzany komplet wypoczynkowy, krzesła oraz 42-calowy telewizor są na zdjęciach budynku i uszkodzonych w powodzi ruchomości, które zamieszczone są w aktach szkody, a zmywarka i piekarnik firmy (...) zostały ujęte w protokole likwidacji szkody (k. 100). Co do pozostałych przedmiotów sąd dał wiarę, potwierdzonym zeznaniami świadków A. Ł. (1) i S. Ł., twierdzeniom powoda, że znajdowały się one w budynku, ale zostały porwane przez rwącą falę powodziową. Za niewykazaną ruchomość natomiast sąd uznał zestaw audio, na okoliczność którego świadkowie A. Ł. (1) i S. Ł., czyli mieszkający tam członkowie rodziny powoda, nie potrafili nic zeznać, a o którym sam M. Ł. stwierdził, że zdublował tą pozycję z kinem domowym. Sąd przy ustalaniu szkody nie wziął również pod uwagę kotła olejowego, który w myśl postanowień ogólnych warunków ubezpieczenia (§ 3 pkt 36 i 37) od momentu zainstalowania go i podłączenia do sieci przestał być ruchomością. Co do zamontowania go i uruchomienia jako elementu instalacji grzewczej wątpliwości nie pozostawiły kategoryczne zeznania świadka A. Ł. (1), która potwierdziła, że kocioł olejowy był podłączony od początku zamieszkiwania rodziny Ł. przy ul. (...) w B., a w trakcie powodzi z uszkodzonego zbiornika wypłynął olej napędowy. Ponadto zaliczenie go do elementów składowych budynku potwierdzają normy stopnia

zużycia rocznego przedmiotów, powołane w ogólnych warunkach ubezpieczenia, które w punkcie XXII wskazują piece grzewcze olejowe jako element budynku. Powołane wyżej dowody pozwoliły w sposób dostateczny i wyczerpujący ustalić które ruchomości i jakiego rodzaju znajdowały się w dniu powodzi w budynku przy ul. (...) i dlatego sąd, na podstawie art. 217 § 2 kpc, oddalił wniosek strony pozwanej o przesłuchanie w drodze pomocy prawnej rzeczoznawcy A. Z.. Podane przez pełnomocnika strony pozwanej okoliczności, na jakie miał być przesłuchiwany zostały dostatecznie wyjaśnione, a sporządzane przez niego protokoły po powodzi oraz dokumentacja zdjęciowa znajduje się w aktach szkodowych i dokumenty te zostały wzięte pod uwagę przez sąd przy podejmowaniu rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. Natomiast słuchanie go w drodze pomocy sądowej przez Sąd Rejonowy we Wrocławiu przedłużyłoby w znacznym stopniu postępowanie w sprawie.

Mając na uwadze powyższe sąd przyjął odpowiedzialność odszkodowawczą strony pozwanej za zniszczone i uszkodzone ruchomości ujęte w zestawieniu na karcie 12 akt, z wyjątkiem kotła olejowego i zestawu audio. Odpowiedzialność odszkodowawcza za szkodę w ruchomościach domowych została ustalona przede wszystkim na podstawie polisy nr (...), która wskazuje miejsce ubezpieczenia czyli ul. (...) w B., gdzie znajdowały się ruchomości, a ponadto w części określającej zakres ubezpieczenia odrębnie ujęto dom jednorodzinny, ruchomości domowe zwykłe i elektroniczne, z których każde posiada odrębną określoną sumę ubezpieczenia i od których odrębnie pobrano składkę. To odrębne traktowanie ruchomości i domu (odrębna suma ubezpieczenia i kwota uiszczonych składki) wraz z ustaleniami, że wskazane wyżej przedmioty stanowiły w chwili powodzi własność powoda i jego rodziny oraz znajdowały się w trakcie powodzi w miejscu ubezpieczenia uzasadnia przyjęcie odpowiedzialności strony pozwanej. Odpowiedzialności tej nie zaprzeczała strona pozwana prowadząc postępowanie likwidacyjne, w wyniku którego na podstawie decyzji z 04 stycznia 2011 roku wypłacono powodowi kwotę 14.060, zł.

Jak stanowi art. 824 § 1 kc jeżeli nie umówiono się inaczej, suma ubezpieczenia ustalona w umowie stanowi górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela. Natomiast sposób określania wysokości szkody ogólnie określony w art. 363 kc szczegółowo uregulowany został w § 17 ogólnych warunkach ubezpieczenia W. Dom Komfort+. Na ich podstawie sąd dokonał określenia wartości utraconych i uszkodzonych ruchomości. W myśl powołanych wyżej ogólnych warunków ubezpieczenia wysokość szkody ustala się, biorąc za podstawę wyliczenia szkody koszt naprawy, albo w przypadku braku możliwości naprawy koszty nabycia nowego przedmiotu tego samego lub podobnego rodzaju, tej samej (lub zbliżonej) marki przy uwzględnieniu średnich cen rynkowych obowiązujących na danym terenie. W przypadku gdy zniszczona/utracona ruchomość w chwili wystąpienia szkody jest starsza niż 5 lat, koszty nabycia, o których mowa powyżej pomniejsza się o stopień technicznego zużycia obliczonego na podstawie stosowanych przez WARTĘ norm stopnia zużycia rocznego przedmiotów. Z doświadczenia życiowego wiadomym jest, że sprzęty elektroniczne i meble, które uległy zalaniu i zabrudzeniu mułem nie nadają się do naprawy, wobec powyższego sąd określając wartość ruchomości weryfikował kwoty nabycia podane w załączonym do pozwu sporządzonym przez powoda zestawieniu na karcie 12. Ceny sprzętów kuchennych zostały zweryfikowane w oparciu o zeznania świadka A. Ł. (1), a ruchomości elektronicznych o zeznania świadka S. Ł., który posiadał w tym zakresie bardziej szczegółową wiedzę. Wartość pozostałych ruchomości zweryfikowano w oparciu o ceny sprzedaży zamieszczone na internetowych serwisach www.allegro.pl oraz www.ceneo.pl. (...) pod uwagę producentów ruchomości ustalonych na podstawie dokumentacji zdjęciowej w aktach szkodowych, kopii protokołu likwidacji szkody w budynku oraz zeznań świadków sąd przyjął, że sprzęty pochodziły od producentów renomowanych marek jak W. (protokół likwidacji szkody), K., S. czy P. (zeznania świadków) i dlatego mając na uwadze § 17 ogólnych warunków ubezpieczenia określając wartość uszkodzonych i utraconych ruchomości sąd przyjmował średnią wartość sprzętów podobnych producentów.

Wyceniając poszczególne ruchomości sąd ustalił wiek tych ruchomości i dokonał tego w oparciu o zgodne co do większości rzeczy zeznania świadków A. Ł. (1) i S. Ł. oraz powoda M. Ł.. W szczególności odnośnie wyposażenia kuchni sąd oparł się na zeznaniach A. Ł. (1), która na co dzień korzystała z nich i brała czynny udział w ich wyborze oraz zakupie. Na jej zeznaniach sąd oparł się przyjmując, że meble kuchenne na parterze z zabudowanymi sprzętami w postaci zmywarki W. oraz kuchenki z piekarnikiem W. zostały zakupione przy meblowaniu domu w 1999 roku. Tym samym ich wiek uzasadniał obliczenie zużycia za 11 lat użytkowania, a ponieważ w normach stopnia zużycia meble kuchenne oraz zmechanizowany sprzęt gospodarstwa domowego ma określoną normę zużycia na poziomie 15

% rocznie, tym samym bez względu na ich wartość zużycie przekraczało 100 %. Na podstawie zeznań świadka A. Ł. (2) i oświadczeń powoda zawartych w pozwie sąd przyjął, że pralka D., lodówko-zamrażarka A., meble kuchenne w piwnicy zostały zakupione w 2004 roku (choć świadek A. Ł. (1) odnośnie pralki D. zeznała, że została ona kupiona przy wprowadzeniu się do budynku). Wobec powyższego należało przyjąć zużycie tych ruchomości na poziomie 7 lat po 15 %, a tym samym w chwili powodzi były one, w świetle norm stopnia zużycia, pozbawione realnej wartości. Ponadto powyżej pięciu lat miały jeszcze krzesła oraz termomix. Świadek A. Ł. (1) zeznając wskazała, że sprzęty te zakupiono w 2005 roku, więc używane były przez 6 lat przy przyjęciu rocznego zużycia na poziomie 15% (według załączonych norm) należało koszty ich nabycia pomniejszyć o 90 %. Ponieważ termomix został nabyty za kwotę 3.000, zł a krzesła za 1.500, zł (według zeznań świadka A. Ł. (1)) pomniejszone kwoty to 300, zł za termomix i 150, zł za krzesła. Pozostałe w zestawieniu sprzęty były zakupione w okresie krótszym niż pięć lat przed powodzią, w związku z tym należało przyjąć przy wyliczaniu szkody koszty nabycia nowego przedmiotu tego samego lub podobnego rodzaju, tej samej (lub zbliżonej) marki przy uwzględnieniu średnich cen rynkowych. Wobec powyższego, mając na uwadze oferty sprzedaży, na wskazanych wyżej serwisach internetowych, podobnych sprzętów renomowanych producentów, wartość pralki H. przyjęto na kwotę 800, zł odkurzacza na 500, zł suszarki do butów na 100, zł suszarki do owoców na 200, zł suszarki ubraniowej na 200, zł szafy ubraniowej na 800, zł lodówko-zamrażarki na 2.000, zł sokowirówki na 400, zł robota kuchennego na 1.000, zł ekspresu ciśnieniowego na 2.000, zł frytkownicy na 150, zł tostera na kwotę 150, zł gofrownicy na 150, zł kompletu wycieczkowego ze skóry na 6.000, zł aparatu N. na 1.500, teleobiektywu na 1.000, zł kina domowego na 2.000, zł telewizora na kwotę 3.000, zł dekodera cyfrowego na 300, zł laptopa H. na kwotę 2.000, zł kamery na 1.900, zł oraz CB radia na kwotę 300, zł. Różnica w kwotach wskazanych przez powoda i ustalonych przez sąd wynika przede wszystkim z faktu, że obecnie sprzęty tej samej klasy są tańsze niż jeszcze kilka lat temu, poza tym mając na uwadze ogólne warunki ubezpieczenia sąd przyjmował ceny średnie. Największa różnica dotyczy skózanego kompletu wycieczkowego oraz termomixu, jednak ustalając cenę nabycia sąd oparł się na zeznania świadka A. Ł. (1), która zeznała, że komplet kosztował 6.000, zł a nie 11.000, zł, natomiast termomix 3.000, zł a nie 6.000, zł jak podał powód. W swoich zeznaniach powód stwierdził, że w pierwszym zestawieniu ceny podawał z głowy „w ferworze tej powodzi”, natomiast zestawienie załączone do pozwu zawiera kwoty realne. Porównanie tych zestawień wskazuje, że różnica występuje tylko w cenie ekspresu ciśnieniowego do kawy i wynosi 100, zł a więc nieznaczną kwotę, co uzasadnia przyjęcie, że wbrew twierdzeniom powoda nie dokonywał on realnej weryfikacji cen nabycia i podał te które pamiętał lub zdawało mu się że pamięta, dlatego sąd przyjął w tym zakresie za podstawę zeznania świadka bowiem żona powoda podawała w trakcie przesłuchania ceny bez wahania i z pełnym przekonaniem. Ponadto ceny przyjęte przez sąd pozwalają, biorąc pod uwagę dostępne aktualnie oferty sprzedaży, nabyć skórzany komplet wycieczkowy i termomix w takich właśnie cenach.

Z powyższych wyliczeń wynika, że szkoda w ruchomościach zwykłych wyniosła 14.900, zł natomiast w ruchomościach elektronicznych 12.000, zł. Ponieważ strona pozwana za ruchomości zwykłe wypłaciła już 14.060, zł do zapłaty pozostała kwota 840, zł. Ponieważ za ruchomości elektroniczne odmówiono wypłaty odszkodowania, szkoda ta nie została naprawiona w żadnym zakresie, jednak cała kwota 12.000, zł musiała zostać obniżona do 10.000, zł bowiem taką sumę ubezpieczenia dla ruchomości elektronicznych ustalono w łączącej strony umowie ubezpieczenia. Wobec powyższego należne powodowi odszkodowanie zamknęło się w kwocie 24.900, zł i taka kwota winna zostać wypłacona przez stronę pozwaną w terminie przewidzianym w przepisie art. 817 kc powtórzonym w ustawie ubezpieczeniowej (art. 14 ust. 1) oraz ogólnych warunkach ubezpieczenia (§ 20 pkt 1). Ponieważ powód zawiadomił stronę pozwaną o zdarzeniu w dniu 09 sierpnia 2010 roku termin spełnienia świadczenia powinien być liczony od tego dnia i przypaść na 08 września 2010 roku. Nawet biorąc pod uwagę, że kompletne zestawienie ruchomości, z określeniem roku ich zakupu i wartości nabycia, powód przedłożył dopiero 24 sierpnia 2010 roku to i tak dodatkowy 14-dniowy termin upłynął przed 08 września 2010 roku. Ponieważ powód jako termin odsetek wskazał dzień 10 września 2010 roku należało od należnej kwoty 24.900, zł obliczyć odsetki ustawowe od dnia 10 września 2010 roku, czyli dnia w którym strona pozwana winna spełnić swoje świadczenie do 04 stycznia 2011 roku czyli dnia w którym wypłacono powodowi kwotę 14.060, zł i jest to kwota 1.028,75 zł. (...) odsetki ustawowe od dnia następnego po wypłacie części kwoty należnego odszkodowania czyli 05 stycznia 2011 roku liczone od kwoty 10.840, zł do dnia poprzedzającego złożenie pozwu czyli 12 marca 2012 roku które wyniosły 1.667,88 zł. Wobec powyższego należna powodowi kwota to 10.840, zł należności głównej plus 1.028,75 zł odsetek ustawowych od kwoty 24.900, zł plus 1.667,88 zł odsetek ustawowych od

kwoty 10.840, zł, co dało łącznie 13.536,63 zł zasądzonych w punkcie I wyroku wraz z należnymi odsetkami od dnia 13 marca 2012 roku czyli złożenia pozwu do dnia zapłaty. Mając na uwadze powyższego sąd dalej idące roszczenie oddalił w punkcie II wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 100 kpc zasądzając od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 343,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Koszty postępowania zamknęły się w kwocie 6.380, zł na którą złożyły się wynagrodzenia pełnomocników stron po 2.400, zł (na podstawie § 2 w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego) oraz uiszczona przez powoda opłata sądowa od pozwu w kwocie 1.580, zł. Powód dochodził kwoty 31.593,83 zł a roszczenie zostało uznane za uzasadnione co do kwoty 13.536,63 zł czyli w 43 %. Wobec tego przegrał on sprawę w 57 % i w takim zakresie powinien partycypować w kosztach procesu. 57 % kosztów procesu to kwota 3.636,60 zł a ponieważ powód poniósł tytułem kosztów 3.980, zł (1.580, zł opłaty sądowej plus wynagrodzenie radcy prawnego) winien uzyskać zwrot 343,40 zł co znalazło odzwierciedlenie w punkcie III wyroku.